

РЕШЕНИЕ

№ 22920

гр. София, 08.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1293** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), подадена чрез юрисконсулт Г., против Решение № 4588/17.12.2025г., постановено по адм.н.х.д. № 15254 за 2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, с което е отменен Електронен фиш [ЕГН] на АПИ, с който на „Транспрес Грийн“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв.

В касационната жалба са изложени доводи, че постановеното решение е в противоречие със Закона за движение по пътищата. Приетото от съда, че "за нарушението, за което е санкциониран жалбоподателят АПИ не разполага с процесуална възможност да издава електронни фишове" се счита на неправилно, като в тази насока се излагат подробни аргументи и споделена съдебна практика. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърден издаденият електронен фиш. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, чрез юр. Г., поддържа касационната жалба иска от съда да отмени съдебното решение и потвърди електронния фиш. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „Транспрес Грийн“ ЕООД моли касационната жалба да бъде оставена без уважение,

като бъде потвърдено първоинстанционното решение. Иска от съда да остави в сила обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура представя заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Софийски районен съд, въз основа на събраните по реда на НПК доказателства, е установил от фактическа страна, че на 29.11.2022г. на „Транспрес Грийн“ЕООД е издаден от АПИ към МРРБ електронен фиш за налагане имуществена санкция N [ЕГН] за нарушение, установено с устройство № 10202, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път 18, км 3+843. Нарушението било квалифицирано като такова на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 , вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева

Същевременно СРС е приел, че е допуснато грубо нарушение на процесуалните правила при определяне на реда за ангажиране на административнонаказателната отговорност и санкциониране на нарушителя. Посочил е, че процедурата за санкциониране на нарушенията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена в чл. 189е, ал. 1 и сл. от ЗДвП, и съгласно посочената разпоредба съставянето на актове за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в да се осъществява от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 – 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност, като ал. 12 на същия член предвижда и издаване на НП от председателя на управителния съвет на АПИ или оправомощени от него длъжностни лица. Изложил е твърдение, че разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, предвижда издаването на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител само при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, но не и за такова по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. В настоящия случай АО се е позовал на разпоредбата на чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Разпоредбата на чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП сочи , че ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция в размер 2500 лв. От своя страна разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП предвижда на юридическо лице - собственик на МПС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, включително в резултат 2 на невярно деклариранни данни, да се налага имуществена санкция в размер на 2500 лв. Никъде в ЕФ не е посочено правното основание за налагане на имуществена санкция с фиш. По горните мотиви СРС е постановил отмяната на процесния Електронен фиш.

Касационната инстанция намира, че първоинстанционното решение е валидно, допустимо и правилно, но по различни съображения.

Счита, че е предвидено правомощие на АПИ за издаване на ЕФ за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. В разпоредбата на чл. 167а от ЗДвП е регламентирана процедурата, чрез която Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10,

ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси, като в чл. 167а, ал. 2 са регламентирани правомощията на служителите в АПИ, както и актовете, които могат и следва да издава контролните органи. В чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП изрично е регламентирано, че при изпълнение на функциите си по този закон служителите на АПИ създават и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП. В този смисъл законодателят е регламентирал възможността за ангажиране отговорността на правните субекти за извършени административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП чрез издаване на електронни фишове и налагане на имуществена санкция за тези нарушения.

Въпреки че в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП (ред. Дв.бр. 105 от 2018г.) е направено препращане към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, правилото по чл. 189ж, ал.7 от ЗДП съдържа изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП. В този смисъл е и нормата на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, към която препраща чл.189ж, ал.1 от ЗДвП и която предвижда, че електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3-3в, както и тази на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където изрично е посочено "електронни фишове за нарушения по чл.179, ал. 3- 3в", сред които се включва и настоящото такова по чл.179, ал. 3б ЗДвП. Допълнителен аргумент за този извод налага анализът на разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП. С посочените норми се регламентира правото на собственика или ползвателя на ППС, при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП да се освободи от административнонаказателна отговорност чрез представяне на съответна декларация, като срокът за това действие започва да тече от връчването на акта за установяване на административно нарушение или на електронния фиш.

От друга страна обаче, съгласно чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204, при констатиран случай на неплащане на пътна такса доставчикът на европейската услуга за електронно пътно таксуване следва да информира ползвателя за установеното несъответствие и за възможността да уреди задължението си. Посоченото изискване е въведено в изпълнение на Директива (ЕС) 2019/520 и е транспонирано в националното право чрез чл. 10б, ал. 7–9 ЗП. С посочените разпоредби в съответствие и с чл. 2, § 7 от Регламента е предвидено изрично уведомяване на собственика или ползвателя на ППС, за което има действащ договор с доставчик на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, в случаите на частично или непълно деклариране на тол данни, като на собственика или ползвателя се предоставя възможност да заплати дължимата такса в срок от 14 дни от уведомяването и при заплащане на таксата в този срок не се образува административнонаказателно производство. Съгласно мотивите към законопроекта, измененията имат за цел транспонирането на европейското законодателство относно заплащането на тол таксите и по-конкретно въвеждането на национална уредба, която да кореспондира на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019г. Макар към датата на нарушението и издаването на електронния фиш (2022 г.) разпоредбите на чл. 10б, ал. 7–9 ЗП да не са били част от националното законодателство, задължението за уведомяване и предоставяне на възможност за доброволно уреждане на задължението произтича от правото на Европейския съюз – Директива (ЕС) 2019/520 и чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204. Разпоредбите на чл. 10б, ал. 7–9 ЗП не създават ново право, а представляват последващо транспониране и конкретизация на вече съществуващите изисквания на правото на ЕС. Следователно липсата на уведомяване следва да се преценява през прякото действие и предимството на правото на ЕС, а не като приложение на по-благоприятен закон.

Поради неспазването на изискването за уведомяване в процесния случай и предоставяне на

възможност за плащане с освобождаване от отговорност, произтичащо пряко от цитираните разпоредби на правото на ЕС, процесният ЕФ е издаден при допуснато съществено нарушение на процедурата по реализиране административно-наказателната отговорност.

Също приложената национална санкционна разпоредба с ЕФ не съответства на правото на ЕС, предвид постановеното Решение от 21 ноември 2024г. по преюдициално дело C-61/23. Съгласно същото, член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер. В случая санкцията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП е абсолютно определена, т. е. фиксирана, и не дава възможност за преценка на конкретни факти, които обуславят конкретната тежест на нарушението. За всички нарушения от този вид, независимо дали изцяло не е платена таксата или частично, независимо от изминатите километри и конкретната тежест на пътното превозно средство е предвиден един и същ размер на наказанието. Поради противоречие на предвиденото в ЗДвП административно наказание с чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО, националната санкционна норма следва да бъде оставена също без приложение.

От всичко изложено следва, че процесният фиш е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, всяко от които съставлява самостоятелно основание за отмяната му, което е и постановено с оспореното съдебно решение.

С оглед изложеното, не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН за отмяна на съдебното решение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН Административен съд София - град, XXVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4588/17.12.2025г., постановено по адм.н.х.д. № 15254 за 2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: